

[Indenrigsministeren]

ve tungere og mere langvarig end administrativ sagsbehandling, og dermed vil det både blive dyrere og menneskeligt mere belastende for parterne, og jeg går ikke ud fra, at det er det, fremskridtspartiet ønsker.

Regeringens moderniseringsbestræbelser omfatter naturligvis også statsamternes virksomhed, og det betyder, at en hurtigere og publikumsvenlig behandling af sagerne er et af målene, men et andet mål er altså også, at disse statsamter ikke skal påtage sig større opgaver i en sådan grad, at vi altså får opbygget disse to sideløbende sektorer lokalt.

Jeg finder altså ikke, at de forhold, hvorpå folketinget baserede sin beslutning i 1980, har ændret sig, og der er derfor ikke nogen grund til at sætte spørgsmålstegn ved statsamternes fremtidige eksistens.

Specielt hvad angår tilsynet med kommunerne, vil jeg sige her, at jeg er meget opmærksom på, at det kunne være en forenkling, at indenrigsministeriet varetog dette også over for primærkommunerne. Som led i frikommuneforsøgene vil der blive gjort forsøg på dette område, idet Esbjerg kommune fra den 1. januar 1986 har ønsket at lave forsøg med, at tilsynet med kommunen overgår fra tilsynsrådet til indenrigsministeriet.

Men alt i alt må jeg altså afvise det foreliggende forslag.

Bakholt (S):

Fremskridtspartiet vil gerne have amterne nedlagt, og så skal f.eks., som det fremgår af bemærkningerne, sygehusvæsenet, social- og sundhedsvæsenet og gymnasierne styres af staten. Det er i høj grad et centralstyringsforslag, man her lægger frem, og det er vi modstandere af. Det betyder nemlig, at beslutningerne skal væk fra amterne og ind til Slotsholmen. Det kan vi naturligvis ikke gå ind for.

Herudover foreslår man en række kulturelle aktiviteter nedskåret, og det kan vi selvfølgelig heller ikke gå ind for. Det eneste rigtige, der står i bemærkningerne til fremskridtspartiets forslag, er, at man ingen administration behøver, hvis man skærer aktiviteterne væk. Det kan vi være meget enige i, men vi er ikke enige i, at aktiviteterne skal skæres væk.

Vi vil ikke bruge megen tid på dette forslag; det får en klar afvisning fra vores side.

Flemming Jensen (KF):

Hr. Poulsgaard og de øvrige forslagsstillerne har naturligvis ret i, at det er »uhensigtsmæssigt at opretholde en bureaukratisering i den almindelige administrative opbygning«, som der står i bemærkningerne til dette forslag. Men man kan så måske stille det spørgsmål, om man afbureaukratiserer samfundet ved bare at flytte opgaver fra amterne til centraladministrationen; jeg tillader mig at tvivle.

Det, man med sikkerhed opnår, er at fjerne en lang række afgørelser fra en rimelig nærhed til de borgere, de berører, og over til netop centraladministrationen. Det er muligt – jeg ved det ikke – at fremskridtspartiet er tilhænger af en sådan øget centralisering, men vi er det i hvert fald ikke.

Må jeg i øvrigt om de bemærkninger, som jeg selvfølgelig har studeret med megen interesse, som jeg altid gør, specielt når de kommer fra hr. Poulsgaard, sige, at de i høj grad ligner postuler. F.eks. »fastslår« forslagsstillerne: »Amtscentraler o.lign. er direkte overflødige«, og: »Fremskridtspartiet ønsker ikke skatteydermidler anvendt til alle mulige foreningsformål og andre særinteresser eller til fritidsundervisning eller direkte støtte til kulturlivet . . .«.

Jeg er enig med hr. Bakholt i, at der er dog i hvert fald nogen logik i tingene, for det er så sandt, som det er sagt, at når man fjerner alle disse ting, så behøver man ikke noget bureaukрати til at ordne dem. De er væk.

Jeg vil gerne sige, at ingen af os – heller ikke det konservative folkeparti – ønsker naturligvis tilskud til alle mulige formål, og selv om det måske er en lille smule uden for selve beslutningsforslaget, vil jeg benytte lejligheden til at slå fast, at vi fra konservativ side ikke vil gå den vej i kulturpolitikken, som hr. Poulsgaard anviser.

Men forslaget giver os måske anledning til noget andet, og det er godt, nemlig til at vi alle gør os klart, at grænserne mellem det, kommuner, amtskommuner og stat – og i hovedstadsområdet ikke mindst hovedstadsrådet – skal beskæftige sig direkte med, er flydende og må være flydende, og at man hele tiden må være opmærksom på, om man kan flytte ting nærmere til den enkelte borger; det vil vi meget gerne være med til at arbejde med også fremover. Vi har drøftet